

Tankens Kraft
eller
Varje människa skapar sitt eget öde.
Föredrag av Ingo de Jong

Att tänka är en av de mäktigaste krafter som en människa besitter. Tankar har en *verklig* styrka, en skapande kraft som går att använda såväl på ett konstruktivt som på ett destruktivt sätt. Hela vår civilisation är byggd på tankar. Om vi önskar förändra civilisationen så är vi tvungna att förändra många accepterade tankar och ersätta dem med andra, nya tankar. Tankarna styr våra handlingar. De styr även våra känslor ibland och kan på så vis utöva kontroll över våra känslor.

Men tankar påverkar inte enbart vår fysiska konstitution utan är även en dominerande faktor i utvecklingen av vår karaktär. Genom våra tankar skapar vi vår personlighet. Man kan säga att summan av våra tankar har format vår personlighet – och därigenom också vårt öde.

Så som vi tänker, så talar och handlar vi också

“Så som en människa tänker så blir hon. Kroppen tar den form som den längtar efter”(citerat ur *A Vedic Commentary*: “*As a man thinks so he is. Whatever a form (body) longs for, that very form that body becomes*”). Detta är en mycket djup ockult sanning. Man kan med andra ord säga att vi skapar oss själva. Det är ingen gud som förbjuder oss och ingen gud som tvingar oss utan vi utarbetar vår egen frälsning.

Den mest mystiska skolan inom buddhismen, vilken Blavatsky enligt henne själv var mest trogen, *swabhavika*-skolan. Den förkunnar Jagets tillblivelse eller utveckling genom det inre impuls-själv-blivandet. Enligt denna lära blir vi inte till genom en guds nåd, utan det är genom våra egna Jag som vi blir allt vad vi är eller skall bli. Vi skapar oss själva och blir våra egna avkomlingar. Detta gäller inte bara människorna utan alla varelser. Här har vi etikens rot, styrka och mening. Vi är ansvariga för allt vi gör, för varje handling och för varje tanke vi tänker. Ingenting blir någonsin förlåtet eller utplånat, utom när vi själva vänder det onda vi gjort till gott.

Vad är egentligen en tanke? Teosofin säger bland annat att en tanke är en elemental, sprungen ur *manas* (”manasisk”). Då blir nästa fråga: Vad är egentligen en elemental?

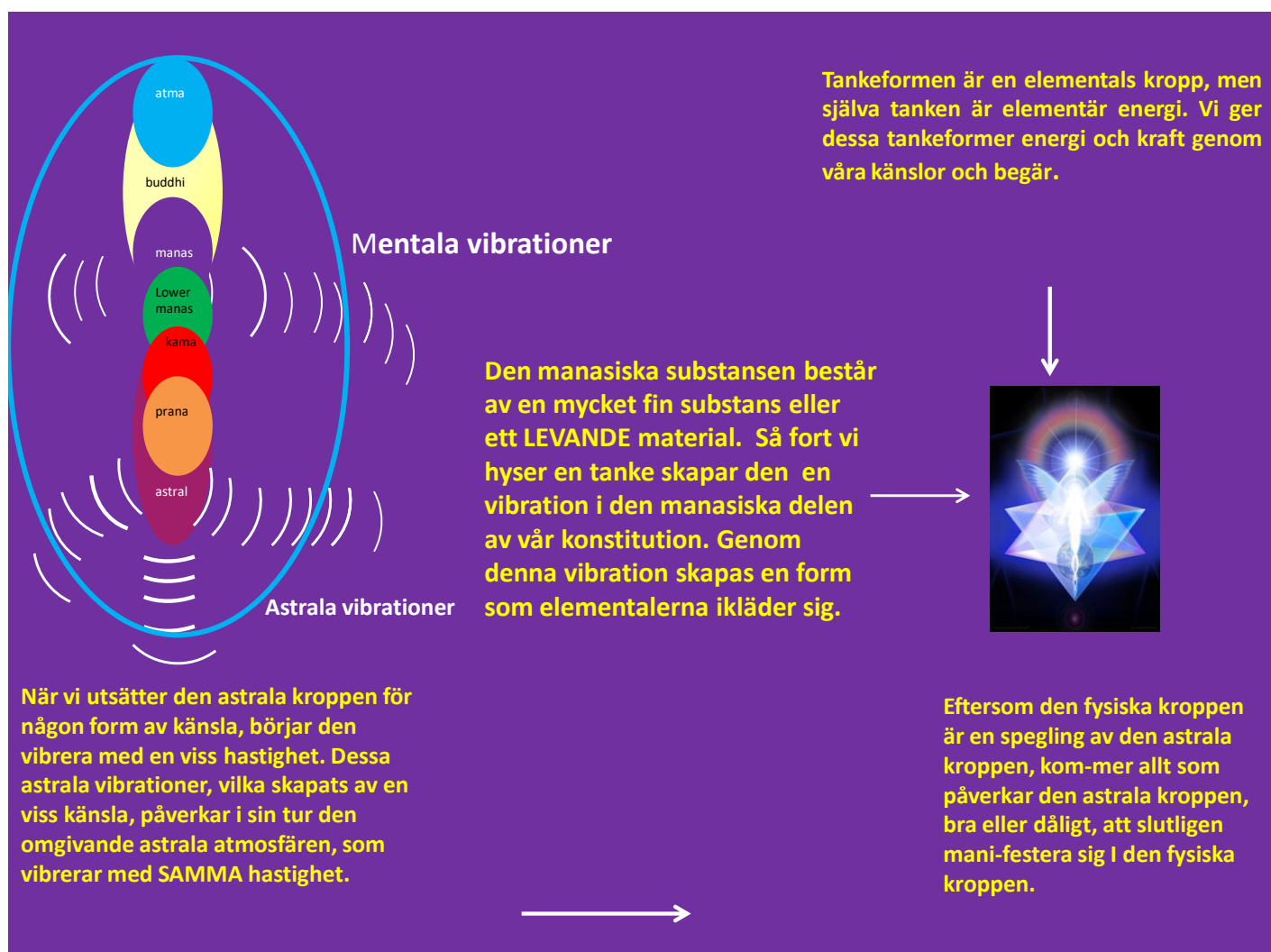
Elementaler är tankeformer

Vår mentala, astrala och fysiska kropp består av material som tillhandahållits av de tre *elementalrikena*. Med andra ord är det de tre elementalrikena som ÄR och som förser människan med material till hennes mentala, astrala och fysiska kropp. Var och en av dessa kroppar (den mentala, astrala och fysiska) har sitt eget medvetande, som är helt skilt från kroppens ägare, det mänskliga Egot (manas eller vår inre gud), och som använder dessa kroppar för att kunna fungera och samla erfarenheter på det fysiska planet.

Den ”manasiska” elementalsubstansen består av ett så hårfint levande material, att det uppstår en vibration så fort vi tänker en tanke. Den här tankevibrationen påverkar materialet både på det mentala, astrala och fysiska planet, varvid en TANKEFORM uppstår. Denna form motsvarar helt tankens mönster, styrka och kvalitet. Det är dessa former som vi kallar elementaler. Med andra ord är vårt sinne materia, men *levande* materia, och varje tanke vi tänker fäster sig vid sinnet och förbinds med det. Dessa former är lätttröliga (fleeting) och kan existera några timmar, månader eller år. Elementalerna *i sig* har ingen form. Formen är skapad av människornas tankar, medvetet eller omedvetet, och våra känslor förser dem med energi och kraft.

Människorna tänker tankar och ger därigenom form åt dessa väsen. Genom att ständigt upprepa samma tankar ger vi dem till viss del också ett slags enkel intelligens. Både mentala och astrala elementaler, som äger ett slags eget kvasimedvetande, påverkas mycket lätt av människors tankar och begär. De tvingas av tänkarens kraft och energi att anta en form. Varför? Jo, därför att de använder samma plan som utgör människors kroppar. Och för att kunna skapa substantiella former klär de sig i människans mentala, astrala och fysiska natur. Sedan kan de bli aktiva och ibland mäktiga väsen.

Det berättas om Martin Luther att han såg en djävul. Alltifrån barndomen hade Luther haft en föreställning om en personlig djävul, som hade en viss skepnad. Varje gång han upprepade den tanken så gav han form åt elementalen och denna iklädde sig omedelbart den form som Luther föreställde sig. Ju oftare han upprepade sin föreställning om den personliga djävulen, desto tydligare blev formen.



Vårt självmedvetande

Människan har under evolutionens gång förvärvat ett självmedvetande. Men vi har inte alltid varit varelser med självmedvetande eller haft förmågan att tänka. Det står i DHL att vi en gång i tiden

var förnuftslösa varelser, inte så mycket mer än djur. Då hade vi ännu inte utvecklat manas-principen inom oss, den fanns men var så att säga sovande.

Att människan har förvärvat självmedvetande innebär att hon har förmågan att skapa tankeformer. Varje tanke och begär som skickas ut av människans mentala eller astrala kropp (begärskropp) har en tillfällig skepnad av mental eller eterisk substans. Det är elementaler som förkroppsligar eller besjälar dessa tankeformer.

Tankeformerna vill finnas till så länge som möjligt. För att kunna göra detta återvänder de till sin skapare och kräver att blir reproducerade. Det är just detta som gör att vi är benägna att upprepa samma tankemönster gång på gång Sålunda kan kristalliseringen av sinnet uppstå. Sinnets schabloner är människans största fiende, hennes starkaste motståndare.

Vårt sinne är alltså materia, men det är en levande materia. Och varje tanke vi tänker fäster sig vid sinnet och förbinds med det. Tanken blir en elemental och om vi inte bryter ner våra mentala schabloner kommer elementaler att vända sig emot oss och plåga oss.

Vårt medvetande identifieras och styrs nästan helt och hållet av dessa väsen som vi själva har skapat. Det är de som producerar den fortlöpande strömmen av känslor och begär som uppstår inom oss. Tillsammans utgör de vad som helt enkelt kallas vår PERSONLIGHET, vårt personliga Ego. Det betyder att vi för det mesta inte är självbestämmande varelser, som har en fri vilja, utan att vi blir styrda och dominerade av elementaler, som vi själva gett form åt.

Stilhet minskar inflytandet

Det är bara i meditationens stilhet som vi kan befria oss från elementalernas inflytande.

De mentala elementalerorna tycker emellertid inte om att sinnet blir stilla. De föredrar att sinnet är rastlöst och ständigt aktivt, för att kunna uppleva så många tankevibrationer som möjligt. Det gör att de känner sig levande. Detta förklarar våra svårigheter att koncentrera oss och få kontroll över våra tankar.

Begärselementalerorna tycker om att uppleva så många känslor och så mycket spänning som möjligt, ju mer desto bättre. Ilska, hat eller viken typ av grova vibrationer som helst får de astrala elementalerorna att känna sig vid liv. Det är en av anledningarna till att de förenar sig med människans djuriska natur.

De fysiska elementalerorna gör sig påminda till exempel när vi är trötta, hungriga eller törstiga. Den processen behöver vi inte lägga oss i, annat än om vi på något sätt överdriver en böjelse, som när vi missbrukar mat eller alkohol. Just då är det elementalerorna som bestämmer över kroppens ägare (vårt mänskliga Ego). De vill uppleva känslan av att bli matade om och om igen. Då bryr sig elementalerorna inte om vad kroppens ägare vill utan tar över och resultatet blir att vi äter eller dricker för mycket.

Allt är sjufaldigt

Teosofin säger att allt i naturen – och med naturen menas både det synliga och det osynliga – är sjufaldigt. Det är likadant med elementalerorna. (DHL v. 1 s. 180)

Vi vet nu att tankar är elementaler, men i DHL står det också att roten till varje elemental är en gudagnista, en monad. Att den i grund och botten, i sin essens, är en gudomlig varelse, en gudomlig gnista. Varför? Jo, därför att den äger alla de sju principerna – än så länge latent – och

därmed potentiellt är en gud. Men denna gudagnista är i början av sin utvecklingsbana. Det betyder att varje gudagnista eller elemental är ett lärande väsen.

En av grundprinciperna i DHL är att varje fysisk atom förkroppsligar en elemental på sin väg till att bli människa. Naturligtvis måste elementalerna genomgå oändligt många faser av existens och otaliga förkroppsliganden, men inte desto mindre är de förutbestämda att bli mänskliga.

(DHL del 1 sid. 291: "Varje så kallad ande har i själva verket, antingen varit eller kommer att vara människa. Liksom alla de högre andliga väsendena äro människor, som för tidsåldrar sedan i andra manvantaraer levt på denna eller andra himlakroppar, så ska alla de lägre, halvintelligenta eller icke-intelligenta elementalerna i en framtid bliva människor.") och (DHL v.1 s. 181: "Människan liksom ock varje atom i världsalltet, bär inom sig möjligheten och anlaget att varda en gud och slutligen gud.")

Med andra ord: En gång i tiden var också vi elementaler eller babysjälar och har nu utvecklats till människor. Och våra tankar – som är elementaler – kommer att bli framtidens människor i kommande manifestationsperioder (manvantaror). I sin utvecklingsstatus är dessa elementaler naturligtvis lägre än människan. Man kan säga att människan har kommit halvvägs på evolutionsvägen, mellan å ena sidan gudarna (Dhyani Chohaner) och å andra sidan dessa väsen under henne, elementalerna.

Det skulle vara fel att betrakta elementalerna som onda väsen. De utgör en del av det gudomliga livet och är väsen under utveckling, precis som vi människor. Den enda skillnaden är att de befinner sig i en annan fas i utvecklingen. Dessa elementaler, som utgör en del av vår lägre konstitution, följer helt enkelt sin egen utvecklingsbana, ner i materian, men vi påverkar dem med våra tankar och präglar dem med våra känslor. Därför är vi också ansvariga för dem, de är delar av vårt väsen, vi har dem så att säga i släptåg. De bildar vår mentala, astrala och fysiska kropp.

Människan en hierarki

Nu leder detta oss in till en av de viktigaste lärorna inom den teosofiska filosofin, nämligen att människan är en sammansatt varelse.

Människan är en hierarki, ett mikrokosmos, ett litet universum, men fungerar som en individ! Individen är sammansatt av ett otal mindre utvecklade väsen, t ex celler. Cellerna har sitt eget medvetande och består av ännu mindre väsen som kallas molekyler. Molekylerna består av atomer, som i sin tur består av oändligt små beståndsdelar, vilka kallas elektroner. Observera att alla har sitt eget medvetande! Samtliga tillhör de människan eller den mikrokosmiska hierarkin, som verkar under ledning av en hierark, nämligen vårt mänskliga Ego eller vår inre gud. Alla mindre utvecklade livsformer, som frambringar denna kropp (genom vilken det mänskliga Egot uttrycker sig i den fysiska världen), står under dess inflytande och vi är därigenom en tankeform av vår inre gud. En av de grundläggande lärorna i DHL är att varje väsen lever sitt liv i en sfär av ett större väsen. Dessa läror kallas "läran om hierarkier" (*The Doctrine of Hierarchies*).

Liksom människan tänker tankar och fyller atmosfären runt omkring sig med dessa levande väsen, de bevingade budbärare som kallas tankar, så utsänder det kosmiska grundväsendet – den kosmiska hierarken eller kosmiska guden – kosmiska tankar som är delar av den själv.

Varje universum är fyllt av väsen som har sitt ursprung i och uppstår ur toppunkten, dvs just den hierarkins gud. Denna gud, det andliga grundväsendet, emanerar eller frambringar ur sig själv under varje manifestationsperiod en månggestaltad serie av hierarkier. Dessa hierarkier består av lägre väsen, som i andlighet och dignitet är lägre än guden själv. De är tankar som guden eller den kosmiska ursprungstänkaren tänker. Just så använder universums hierark eller "arkitekt"

kosmiska tankar ("ideation") för att spegla det universella medvetandet i materian och därigenom ge liv åt alla olika nivåer av tillvaro i vårt universum. På precis samma sätt följer elementalerna de spår som våra tankar har gett dem. Så har de byggt det fysiska tempel åt oss, som utgör vår kropp. För de elementaler som bildar vår kropp är **vi** såsom gudar. Å andra sidan är vi mänskliga varelser ingenting annat än utvecklade elementaler, i jämförelse med de väsen som är högre än vi själva.

Vi är också omgivna av elementaler – de finns i luften vi andas, i vattnet vi dricker och i maten vi äter. De finns i marken, i växterna och i rymden. De finns även i vårt blod, i våra muskler och vår benstomme. Kort sagt: de finns överallt. Vi byter hela tiden elementaler med andra genom att vi kommer i kontakt med människor och djur. De kommer in i oss och de strömmar ut ur oss hela tiden, non-stop!



Vi är ansvariga

Varje tanke är så att säga baserad på en viss vibration. Det betyder att varje tanke har sitt eget liv, den har sitt eget väsen och sin egen utvecklingsbana att fullfölja. Var och en har sin särskilda inre väsensnatur (*swabhava*), som är dess individualitet.

Därför måste varje tanke eller elemental som utgår från människan förr eller senare återvända till henne, eftersom den är hennes **egen** skapelse. Den är fylld av hennes egna vibrationer och är följaktligen hennes karaktär. Elementaterna är väsen för vilka människan är ansvarig, därför att hon har påverkat dem med sina tankar. De är delar av hennes väsen, produkter av hennes tänkande, barn av hennes själ. Det betyder att vi är ansvariga för varenda tanke vi tänker. Tänk på det!

Här har vi också roten till karma. Vi vet nu att elementaler är resultaten av våra tankar, men dessa resultat producerar i sin tur nya resultat. Elementaterna är väsen som reagerar på våra tankar. Naturen omkring oss, som också består av elementaler, reagerar i sin tur ögonblickligen på elementaternas reaktioner, osv.

Karma är ett slags justering mellan orsak och verkan: En orsak skapas genom något väsen, som har en viss verkan på andra väsen i omgivningen och dessa väsen är i sin tur orsak till nästa reaktion och verkan, osv. Man kan inte skilja karma och väsen från varandra. Med andra ord: inga väsen, ingen karma.

Valet är vårt

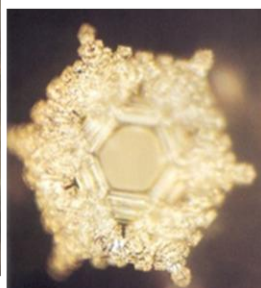
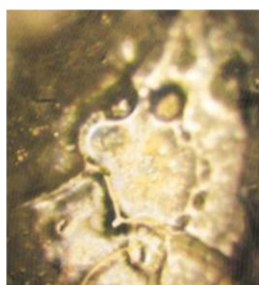
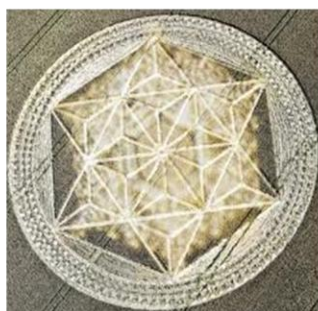
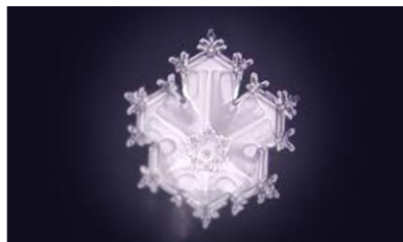
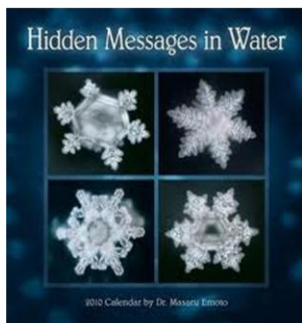
Resultatet av våra tankar och känslor yttrar sig i handlingar, ju starkare tanke desto starkare handling. Om vi insåg att alla våra handlingar och tankar med oundviklig konsekvens verkar och återverkar på såväl oss själva som på alla andra varelser och väsen, oavsett var de befinner sig, hur annorlunda skulle vi då inte leva våra liv? Eller om vi insåg att varje tanke är ett ting, som förr eller senare resulterar i en verkan och att upprepat tänkande i en viss riktning kommer att få sina följdriktiga konsekvenser?

Som tidigare nämnts är vi ansvariga för varje tanke vi tänker och för varje handling vi utför. Det ges ingen förlåtelse för våra synder genom någon extern kosmisk gudomlighet! Bara vi själva kan vända ont till gott.

Vi kan nu tillfullo förstå den betydelse som ockultismen framhåller när det gäller att få kontroll över våra tankar och kan förstå hur viktig innebörden av moral är. I sin lilla bok *"Praktisk ockultism"* fastslår HPB mycket klart att bara människan kan rädda människan. Jag citerar: *"Det är en evig lag att människan inte kan räddas av en kraft utanför henne själv."*

Alltså - vi **är** vår egen karma, god eller dålig. Valet är vårt! Som mästaren KH säger: *"Du har skapandet av din egen framtid i dina händer och varje dag kan du väva dess mönster."*

Sammanställt av :
I.de Jong



Mr. Emoto's research has been conducted all over the world but perhaps the most inspiring work was done at Fujiwara Dam, in Japan. Photographs were taken of water samples from the lake before Reverend Kato Hoki, chief priest of Jyuhouin Temple, made a one-hour prayer practice beside the dam. The original photos show the water samples to be dark, ugly and unable to crystallize. After the prayers, photos were taken of new water samples. The results are staggering. We've put 2 examples up so you can see them. The first photo shows the water sample before the prayers. It's dark and mottled, without brightness or organization. The second photo is taken after the prayers. It's become a hexagon within a hexagon, a clear, bright, fully developed crystal.

(Mr Emotos forskning har bedrivits över hela världen, men kanske det mest inspirerande arbetet utfördes vid Fujiwara-dammen i Japan. Foton togs av vattenprover från sjön innan Kato Hoki, pastor vid Jyuhouin-templet, under en timme bad intill dammen. De ursprungliga foton visar att vattenproverna är mörka, fula och oförmögna att bilda kristaller. Efter bönen togs foton av nya vattenprover. Resultatet är förbluffande. Vi har placerat två exempel intill varandra för att kunna jämföra dem. Det första fotot visar vattenprovet före bönen. Det är mörkt, fläckigt och saknar klarhet och organisation. Det andra fotot togs efter bönen. Det har formats en hexagon inuti en hexagon, en klar, ljus och fullt utvecklad kristall.)